

פרשת תולדות ~ א' בסלו תשפ"ו ~ גליון תקל"ה - שנה י"ב

זהלכתא בנחמנ

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

מס' גיטין לד'

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמוען דוב זצ"ל
והנחתו החשובה מדת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ תורה ב' ח"ב - ימי חנוכה ~

א. מה כותב רבינו הקדוש על ימי החנוכה?

ימי חנוכה הם ימי הודאה, כמו שכתוב: "וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו להודות ולהלל" וכו', וימי הודאה זה בחי' שעשוע עולם הבא.

ב. למה ימי הודאה זה עיקר שעשוע עולם הבא?

כי זה עיקר שעשוע עוה"ב להודות ולהלל לשמו הגדול יתברך ולהכיר אותו יתברך, שע"ז סמוכים וקרובים אליו יתברך, כי כל מה שיודעין ומכירין אותו יתברך ביותר סמוכין אליו ביותר, כי שאר כל הדברים יתבטלו לעתיד כלם בבחי' כל הקרבנות בטלין חוץ מקרבן תודה (מ"ר מו פ"ט, אמור פ' כ"ז עיי"ש), שלא ישאר לעתיד רק בחי' תודה והודאה, להודות ולהלל ולדעת אותו יתברך, כמו שכתוב (ישעיה י"א) "כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", שזה כל שעשוע עולם הבא.

ג. מה כותב רבינו הקדוש עוד שהוא שעשוע עוה"ב?

ובחי' תודה, שהוא שעשוע עוה"ב, זה בחי' "הלכות", כי ההלכות שזוכין ללמוד, בפרט מי שזוכה לחדש בהם, זה בחי' שעשוע עוה"ב, בבחי' (נדה ע"ג) "כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עוה"ב", כי כשנתחדש הלכה, נתחדש שכל וידיעה, והדעת הוא עיקר שעשוע עוה"ב כנ"ל.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בנדרות נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי חיים מאיר מוויז'ניץ זי"ע ועבי"א

בעל ה"אמרי חיים"

כשהיה האדמו"ר הרה"צ ר' חיים מאיר מוויז'ניץ זצ"ל בנו יארק, נכנס אליו הרה"ח ר' בירך ראבינזאהן ז"ל להגיש לו ספרי רבינו שהדפיס. האדמו"ר קיבלו בסבר פנים יפות ותוך כך אמר לו כי אצל זקינו (הרה"ק בעל "תורת חיים") לא ירד הספר 'ליקוטי מוהר"ן' מעל שלחנו. כמו כן סיפר לו שיש לו בביתו ספרי רבינו, וקנה ממנו גם הספרים שהביא אליו.

סיפר הגאון רבי אליעזר דוד פרידמן שליט"א מרבני לאנדאן - שהיה כנודע מגדולי מקורבי האדמו"ר בעל "אמרי חיים" מוויז'ניץ: "היתה תקופה בה עז היה חפצו של רבי הקדוש ה"אמרי חיים" לרכוש ספרים לאוצרו, אך דא עקא שהפרוטה לא היתה מצויה אז, ולא אחת נאלץ הוא לוותר בגין כך על רצונו הטהור. באחד הימים הגיע לשיכון ויז'ניץ אברך מחסידי ברסלב, והציע למכירה את הספה"ק 'ליקוטי מוהר"ן', אך להוותו של האדמו"ר לא היה לו כסף בכיסו, פנה אלי הרבי וביקש שאלוה לו כסף וארכוש בעבורו את ה'ליקוטי מוהר"ן'.

ד. איך רבינו הקדוש מקשר ענין התורה וענין ההלכה ששניהם עם שעשוע עוה"ב?

וזה בחי' (ברכות נד:) "ד' צריכין להודות", דהיינו תודה שהם מפורשין במזמור ק"ז שסיים בסופם (תהלים שם מ"ג) "מי חכם וישמור אלה ויתבוננו חסדי ה'", חסדי ה' - זה בחי' הלכות כמו שאמרו רז"ל (כתובות צ"ו) "כל המונע

תלמידו מלשמשו כאילו מונע ממנו חסד, שנא' (איוב ו' י"ד) "למס מרעהו חסד", ושמוש חכמים זה בחי' הלכות שהם בחי' "חסדי דוד" (ישעיה נ"ה ג'), שהלכה כמותו, כמו שאמרו רז"ל (סנהדרין צג:) "זה עמו" (שמואל א' י"ח י"ד) שהלכה כמותו, וזהו זה עמו, היינו שסמוך וקרוב להשי"ת בחי' שעשוע עוה"ב שהוא בחי' הלכות כנ"ל.

ה. מה כותב רבינו הקדוש זי"ע ועי"א על מה שהתורה מכונה בשם הלכה?

ובשביל זה מכונה התורה בשם הלכה, כי תודה מביאין כשיוצאין מצרה, כי כשנפלין לאיזה צרה ח"ו אזי עיקר הצרה בלב, כי הלב יודע ומרגיש הצרה ביותר, כמו שכתוב (משלי י"ד) "לב יודע מרת נפשו" כי הלב יודע ומרגיש הצרה ביותר, ואזי בשעת הצרה מתכנסים כל הדמים ועולים אל הלב, כמו שיש איזה צרה באיזהו מקום ח"ו אזי מתכנסים בלב אל החכם שיש שם לקבל ממנו עצה, כמו כן נתקבצים כל הדמים ועולים אל הלב לבקש עצה ותחבולה כנגד הצרה, ואזי הם שוטפים על הלב ואז הלב בצרה ובדוחק גדול, כי לא די שהלב דואג בעצמו, כי הוא מרגיש הצרה יותר מכולם, אף גם הדמים שוטפין עליו ומצירין לו מאד וע"כ כשיש ח"ו צרה לאדם, הלב דופק בדפיקות גדולות, כי הוא מבקש לנענע מעצמו ולהשליכם מעליו, וע"כ הוא דופק בדפיקות גדולות בשעת הצרה ח"ו, ואח"כ כשיוצאין מהצרה אזי חוזרין תהלוכות הדמים לילך כסדר בתוך שבילי הגוף, וע"כ התורה שהיא באה כשיוצאין מהצרה היא מכנה בשם 'הלכה' ע"ש תהלוכות הדמים, שהולכין כסדר כשיוצאין מהצרה. עי' שם עוד איך שרבינו הקדוש מקשר זאת עוד עלנין "תולדה", שזה ג"כ אותיות "לתודה", וגם "ה'ריעו ל'ה' כ'ל ה'ארץ" - ר"ת "הלכה", כי ההלכות בחי' תודה הם בחי' "תולדה", (עי"ש באות ג').

ו. מה נתגלה כשזוכין לבחי' תודה - הלכה?

רבינו הקדוש ממשיך ... וכשזוכין לבחי' תודה - הלכה, אזי נתגלה "אור האמת" ומאיר בהדיבור, כי מתחילה כשהדמים שוטפין על הלב הוא בחי' פגם האמת, בבחי' (משלי כ"ט) "אנשי דמים ישנאו תם", אבל אח"כ כשיוצאין מהצרה, שזה בחי' "תודה - הלכה" אזי מאיר האמת בבחי' (מיכה ז') "תתן אמת ליעקב חסד לאברהם" - "חסד לאברהם" היינו הלכות, (כמ"ש רבנו הק' (באות ב') "חסדי דוד" שהלכה כמותו וכו' עי"ש), עי"ז מאיר האמת ומשלים הדיבור, כי עיקר שלימות הדיבור - ע"י האמת, כי קושטא קאי וכו' (שבת ק"ד), ואפי' שקר אין לו קיום רק ע"י אמת (כמ"ש רש"י (במדבר י"ג) על פסוק "וגם זבת חלב ודבש" וכו').

ז. רבינו הקדוש זי"ע ועי"א ביאר שע"י בחי' "תודה - הלכה" עי"ז נתגלה אור האמת ומאיר בהדיבור, מה כותב רבינו הקדוש על זה?

נמצא שעל ידי קיום ושלימות הדיבור הוא ע"י האמת, ועל ידם מאיר האמת בהדיבור ע"י שלשה שמות, בבחי' (תהלים ג') "אל אלקים ה' דבר", כי אלו שלשה שמות הם מקור האמת, ועל ידם מאיר האמת בהדיבור, דהיינו ברבוע הדיבור, היינו בחי' ארבעה חלקי הדיבור.

ח. מה פירוש ריבוע הדיבור?

כי יש רבוע הדיבור וע"כ כשהיו ישראל בגלות, והיה הדיבור בגלות, נאמר במשה (שמות ד') "לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשום גם מאז דברך" וגו', וזה בחי' רבוע הדיבור ארבעה חלקי הדיבור כי יש דיבור של "צדקה" בבחי' (ישעיה מ"ג) "מדבר בצדקה", שזהו בחי' היתרון שיש לאדם על החי, שהוא הדיבור שהוא גדר האדם, והוא בחי' "צדקה" שהוא גומל חסד עם הבריות, שזה גדר האדם שדרכו לגמול חסד, מה שאין כן החי.

ט. איזה פסוקים רבינו הקדוש מסמיך לזה שע"י צדקה נעשה אדם?

וזה שנאמר: "נעשה אדם", וכתוב ושם האיש אשר עשיתי עמו וכו' מה התם "צדקה" אף כאן "צדקה" (הקדמת תיקוני הזהר דף י"ג:) שע"י צדקה נעשה אדם, כי הצדקה שמשם הדיבור הוא גדר האדם, כנ"ל - וזה בחי' "לא איש דברים אנכי" היינו הדיבור של צדקה, בחי' (תהלים קי"ב) "טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו", דהיינו גמילות חסד וצדקה.

~ מילתא דבדיחותא ~

רבנו הקדוש הזהיר מאד על השמחה ואמר שמגדל התגבורת המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשמוח' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפגוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניבול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

"הכל בשביל הנעלים"

מי שנוסע לחו"ל יודע כשצריך לעבור הגבולות ממדינה למדינה מאז הסיפור עם מגדלי התאומים - אזי סידרו סדר בדיקות חדשות שיש מכוונות משוכללות שצריך להעביר שם כל מה שמביאים התיקים והחבילות והכובע והמעילים - ויש מדינות שמחמירים יותר להעביר הנעליים וכו' וכו'.

והדבר הזה קצת או יותר מקצת מעורר שחוק עצום, כי כל זה מה שהבינו מהאסון הנורא של קריסת מגדלים ענקיים שעשה חורבן נורא ה"י שכל זה השי"ת עשה כדי שנוירד הנעליים במעבר הגבול ולא חושבים שצריך עוד משהו לתקן לחסל התמונות התועבות שמופיעים בכל המדינות ובכל מעברי הגבול, ה"י

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
וונתנו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת תולדות ~ א' כסלו תשפ"ו ~ גליון תקל"ה - שנה י"ב

שפ"ר אמר נחמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות
ותשובות
בפירוש רש"י
על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר
"משה שפיר קאמרת")

"ותקח שרי אשת אברהם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים וגו', ופירש"י מועד הקבוע לאשה ששהתה עשר שנים ולא ילדה לבעלה חייב ליקח אחרת - שי למורא), כיון שלא נתעברה ידע שהיא עקרה והתפלל עליה.

ל. ולמה לא נשא 'שפחה' כמו אברהם שלקח את 'הגר'?

ושפחה לא רצה לישא, לפי שנתקדש בהר המוריה להיות עולה תמימה, (עי' בשי למורא בשם ר"א מזרחי שכותב שגם לא לקח אשה אחרת שאינה שפחה, וי"ל הטעם כיון שנתקדש אי אפשר לו לישא אשה אחרת כלל חוץ מאשתו הראשונה, ומה שכתוב "שפחה", זה לאו דוקא אלא שכך היה הדרך שתתן לו אשתו את שפחתה לאשה כדי שתהא כפופה לה).

לא. "ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד" וגו', למה דוקא בשגדלו הנערים?

כל זמן שהיו קטנים לא היו ניכרים במעשיהם ואין אדם מזדקק בהם מה טיבם, כיון שנעשו בני שלש עשרה שנה זה פירש לבתי מדרשות וזה פירש לעבודה זרה.

לב. "יודע ציד", מה הכוונה? (כי אין לפירש כמשמעו "לצוד חיות", כי זה כבר כתוב אחריו "איש שדה" - עפ"י ר"א מזרחי).

איש יודע ציד - לצוד ולרמות אביו בפיו, ושואלו אבא היאך מעשרין את המלח ואת התבן, כסבור אביו שהוא מדקדק במצות, (ולכן זה מוכן שזה ההיפך ממה שכתוב אצל יעקב "איש תם", שהולך בתמימות ובאמת, ועשו "יודע ציד" - דהיינו מלא מרמות).

לג. "איש שדה", מה הכוונה?

כמשמעו אדם בטל וצודה בקשתו חיות ועופות, (וזה ההיפך ממה שכתוב אצל יעקב "יושב אהלים" במקום "איש שדה" - עפ"י ר"א מזרחי).

לד. "ויעקב איש תם", מה הכוונה?

תם - אינו בקי בכל אלה, אלא כליבו כן פיו, מי שאינו בקי לרמות קרוי "תם".

לה. "יושב אהלים", איזה אהלים?

אהלו של שם ואהלו של עבר.

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

בד. "והנה תומים", למה בתיב חסר?

והנה תומים - חסר, ובתמר - "תאומים" לפי ששניהם צדיקים, אבל כאן אחד צדיק ואחד רשע.

כה. "ויצא הראשון אדמוני", מה בא הכתוב להודיענו בזה?

סימן הוא שיהיה שופך דמים, (שאם לא כן למה זה כתוב, שהרי מה שכתוב "כולו כאדרת שער" בא להודיע שעל כן נקרא שמו עשו שהיה עשוי ונגמר בשערו, אבל "אדמוני" מה בא להודיענו - עפ"י ר"א מזרחי).

כו. "ויקראו שמו עשו", מי קרא לו כן?

הכל קראו לו כן, לפי שהיה נעשה ונגמר בשערו כבן שנים הרבה.

כז. "ואחרי כן יצא אחיו וידו אוחות בעקב עשו", מה זה מרמו לנו שידו אוחות בעקב עשו?

סימן שאין מספיק לגמור מלכותו עד שזה עומד ונוטלה ממנו.

כח. "ויקרא שמו יעקב", מי קרא שמו יעקב? (מקודם כתוב "ויקראו שמו עשו", היה כאן צריך לכתוב ויקרא "יצחק" את שמו יעקב, לאפוקי מקודם שכולם קראו וכו' - עפ"י גור אריה).

הקב"ה. (אמר [הקב"ה] אתם קריתון לבכורכם שם, גם אני אקרא לבני בכורי שם, הדא הוא דכתיב "ויקרא שמו יעקב"). דבר אחר, אביו קרא לו יעקב על שם אחיזת העקב, (פירוש שלא הוצרך לכתוב שיצחק היה הקורא שם לפי שסתם הקורא את השם הוא האב, ויצחק קרא לו יעקב על שם אחיזת העקב - עפ"י גור אריה).

כט. "ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם", מדוע היה יצחק בן ששים שנה בלדת אותם?

עשר שנים משנשא עד שנעשית בת שלש עשרה וראויה להריון, ועשר שנים הללו ציפה והמתין לה כמו שעשה אביו לשרה, (כמו שכתוב בפרשת לך לך [ט"ז ג']

לו. "כי ציר בפיו", מה הכוונה?

כתרגומו ("ארי מצידה הוה אכיל" - נכי מצידו היה אוכל), בפיו, של יצחק.

לו. מה מביא רש"י בשם המדרש?

ומדרשו - בפיו של עשו, שהיה צד ומרמהו בדבריו, (כי לפי פירוש הראשון היה לו לומר כי ציר "לפיו" - עפ"י גור אריה).

לח. "ויוד יעקב נזיר", מה פירוש "ויוד"?

לשון בישול, כתרגומו (-ובשיל יעקב תבשילא).

למ. "ויבא עשו מן השדה והוא עיף", מה הכוונה "עיף"? (כי אין לפרש "רעב" כמו [תהלים קמ"ג ו'] "נפשי כארץ עיפה", שא"כ היה לו לומר "ויבא עשו עיף מן השדה", ומה שכתוב "והוא עיף" משמע שעייפותו אינה קשורה בהיותו בשדה אלא ענין בפני עצמו - עפ"י גור אריה).

והוא עיף - ברציחה, כמה דתימא (ירמיה ד' ל"א) "עיפה נפשי להורגים", (עי' שי למורא).

מ. "ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם" וגו', מה אמר לו?

הלעיטני - אפתח פי ושפוך הרבה לתוכה, (לשון גנאי, כאדם רעבתן שלהוט אחר האכילה ורוצה לשפוך אותו בגרונו בבת אחת).

מא. היכן מצינו שזה הכוונה?

כמו ששנינו (שבת קנה:) "אין אובסין את הגמל אבל מלעיטין אותו", (אובסין - הוא שדוחפין את המאכל בצווארו בע"כ, מלעיטין - הוא שנותנין בתוך פיו ובולע אותו מאליו - עפ"י באר מים חיים).

מב. "מן האדם האדם", מה הכוונה?

עדשים אדומות.

מג. למה בישל יעקב עדשים?

ואותו היום מת אברהם, שלא יראה את עשו בן בנו יוצא לתרבות רעה ואין זו שיבה טובה שהבטיחו הקב"ה, לפיכך קיצר הקב"ה ה' שנים משנותיו, שיצחק חי ק"פ שנה וזה קצ"ה, ובישל יעקב עדשים להברות את האבל.

מד. ולמה עדשים?

שדומות לגלגל, שהאבילות גלגל החוזר בעולם. (ועוד מה עדשים אין להם פה, כך האבל אין לו פה, שאסור לדבר [ב"ב טז:], ולפיכך המנהג להברות האבל בתחילת מאכלו ביצים שהם עגולים ואין להם פה כך אבל אין לו פה כדאמרין במו"ק [כ"א:] מג' ועד ז' משיב ואינו שואל - ברש"י ישן).

מה. "מברה כיום", מה הכוונה?

כתרגומו "כיום דילהן", כיום שהוא ברור כך מכור לי מכירה ברורה.

מו. "מברה כיום את בכורתך לי", למה בקש יעקב אבינו שעשו ימכור לו הבכורה?

לפי שהעבודה בבכורות, אמר יעקב "אין רשע זה כדאי שיקריב להקדוש ברוך הוא.

מו. "ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות", מה התכוון לומר בזה?

(מתנודדת והולכת היא הבכורה שלא תהא כל עת העבודה בבכורות כי שבט לוי יטול אותה, ועו"ש), אמר עשו מה טיבה של עבודה זו? אמר לו כמה אזהרות ועונשין ומיתות, כאותה ששנינו (סנהדרין כב:) אלו הן שבמיתה שתויי יין ופרועי ראש, אמר "אני הולך למות על ידה, אם כן מה חפץ לי בה.

מז. "ויבא עשו את הבכורה", מהיכן יודעים זאת? (עי' שי למורא).

העיד הכתוב על רשעו, שביזה עבודתו של מקום.

ממ. "וירא אליו ה' ויאמר אל תרד מצרימה", למה אמר לו הקב"ה זאת?

שהיה דעתו לירד למצרים כמו שירד אביו בימי הרעב, אמר לו אל תרד מצרימה שאתה עולה תמימה ואין חוצה לארץ כדאי לך, (י"ל דעולה היא קדשי קדשים שאין רשאים להוציאן חוץ לעזרה, אף ארץ ישראל עזרה שלך היא ואין אתה רשאי לצאת לחו"ל - שפתי חכמים).

נ. "את כל הארצות האל", מה הכוונה?

כמו האלה.

נא. "והתברכו בזרעך כל גויי הארץ", איך יתברכו?

אדם אומר לבנו יהא זרעך כזרעו של יצחק, וכן בכל המקרא (בכל מקום שכתוב בתורה לשון זה), וזה אב לכולן (הפסוק הזה מזה לומדים לכל הפסוקים שכתוב לשון זה), "בך יברך ישראל ישימך" וגו'.

נב. היכן מצינו עוד שכתוב לשון זה והכוונה שיאמרו שיהיה כמוהו? (עי' שי למורא).

וכן לענין הקללה מצינו כן "והיתה האשה לאלה" שהמקלל שונאו אומר תהא כפלוגית, וכן (ישעיה ס"ה) "והנחתם שמכם לשבועה לבחוריי", שהנשבע אומר "אהא כפלוגי אם אעשה כך וכך".

נג. "עקב שמע אברהם בקולו", מה כוונת הכתוב?

כשניסיתי אותו, (עי' שי למורא).

נד. "וישמור משמרתו", מה היא "משמרתו"?

גזירות להרחקה על אזהרות שבתורה, כגון שניות לעריות, ושבות לשבת (יבמות ס"א).

נה. "מצותי", מה הכוונה?

דברים שאילו לא נכתבו ראויין הן להצטוות, כגון גזל ושפיכות דמים.

נו. "חקתי", מה הם "חקותי"?

דברים שיצה"ר ואו"ה משיבין עליהם, כגון אכילת חזיר ולבישת שעטנז שאין טעם בדבר אלא גזירת המלך וחקותיו על עבדיו.

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

רבונו של עולם, ובנו להמשיך עלינו את אור החנכה בשירה ורקודים, אור שמונת הנרות, שהם כנגד שבעת הרועים ומשיח בן דוד, שנמשך מפך שמן האחד, שהוא כנגד יחידו של עולם, שממנו נמשך אור שבעת הימים. כי אתה גלית לנו שמשך רבנו עליו השלום הוא אשר זכה שקרן אור פניו, שהוא הבושה. וגם אדם הראשון זכה לזה מיד כשנברא, וכשנאמר עליו: "ולא יתבששו", נעלם ממנו האור הנפלא. אבל מיד כשחטא הקריב קרבנו, ועל ידי קרן אחת שהיתה במצחו חזר לו אור הבושה, אשר כל הצדיקים זכו למה שזכו רק על ידה. וזוהו לבר נחלק משה משאר צדיקי עולם, בתכלית הענוה והבושה שזכה מאתו ותרבה. ואתה גלית לנו אשר אותה ויהרא עלאה שפרחה מאדם לא חזרה מיד, עד שבה חנוך ובתפלה וענוה ובושה ויראה מחדשים החזיר את הויהרא עלאה, וללפיד אש נהפך.

אנא רחום, בן בימי חנכה אלו, תאיר עלינו יי אלהינו ואלהי אבותינו, את אור שבעת הימים, ותחזיר לאמתך - 'בתי אחותי ואמי' המכנה באהבה, אותה ויהרא עלאה שהיא אור הנאלה, אור שבעת הימים, אור הנעלם. בסוד המאורות הגדולים ששם פלא ימינא ולית שמאלא תמן, שעל זה נאמר: "מימינו אש דת למו" - ששם נכללים מאורי אש בימין ונהפכים למאורי אור, והבינה בלה רחמים, ולית פרוקא תמן, שעל זה נאמר: "כי נר מצוה ותורה אור", והנר עולה לדרגת אור, ונר לדרגת שמש, ולבנה לדרגת חמה, והשליג יתהפך לצמר, ויתקן חטא אדם הראשון וחטא דוד המבול, שנאמר: "וקר וחם וקניז וחרף ויום ולילה לא ישבתו", וחדשי כסלו וטבת יתהפכו לימי חם ואורה, ולילה ביום תאיר, וחסכה באורה, בסוד: "לבושה בתלג חור ושער ראשה בעמר נקא" - שהשל"ג והצמ"ר שהם אותם גימטריא, יתפכו באמת לאור שכלו לבן, ואור יקריות. ואז יאיר על הכהן הגדול אור שבעת הימים, ונחש יתפך לחשן האורים והתמים, המאירים באור המקדש את כל הנתיבים הנעלמים. רבונו של עולם, אתה הודעתנו שבחטאי בני אדם אשר לא רצו לראות את אור הכהן ואור שבעת הימים המבהיק, נגנו ונעלם, ואז הבאת את המבול לעולם, ונח בתפלותיו ובבקשותיו התפלל לפניך בתוך התיבה ארבעים יום להפסיק את שטף המים הזדונים אשר כבר הציפו את כל ראשי ההרים, ושמעת את תפלתו בזכות שלשת האבות שהם אות הקשת: לבן, אדם, וירק. "לבן" - בזכות אברהם, ספירת החסד; "אדם" - בזכות יצחק, ספירת הגבורה; ו"ירק" - בזכות יעקב, ספירת התפארת. ובמלאות שלשה ימים לאור החנכה, כשנמשך אור שלשת האבות לעולם בגר שלישי של חנכה, הנמשך מאור שבעת הימים, שמעת את תפלתו ותחנוניו, ומבול לא נתך ארצה לכלות את העולם, ואז המשיך בתחנוניו ובזעקותיו, עד שבעבור כשנה הוכחת את הקשת - שהוא אור האבות - בכל ויהוה וחדרת. בן עתה, אל רחום וחנון, תשמע גם עכשיו בימי החנכה את כל תפלותינו ותחנונינו, להפסיק מעלינו את שטף המבול השוטף את נשמתינו, ואת מים הזדונים הסר מעלינו אשר כל ראשי ההרים נשטפו בעונינו, והאר עלינו את אור הבושה ותראה לבל נחטא יותר, ואף נתביש לפני קיום כל מצוה ומצוה באור הבושה הנמשך מאור אין סוף, מאור בראשית ירא-בשת שקדם לעולם, שעם אור זה בראת עולם ומלואו, שהוא אור של בושה ויראה, שהוא המאמר הסתום, יסוד העולם, שממנו נמשך אור החנכה, אור שבעת הימים, הנמשך משמונת ימי בינה.

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו' מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הצדיק מחפש בזיונות - ושמח על כל מה שעושים לו

ג' אלפים-כ"ג) סיפור זה היה לאחרונה מיישהו הגיע לבקש מחילה ממורינו הרב שליט"א (יצויין שלאחרונה מגיעים כסדר אנשים לבקש סליחה מהרב שליט"א ואשרי מי שזוכה לפקוח את העיניים ולהודות על האמת שכל המחלוקת על הצדיק הוא מעשה בע"ד ה"י כי האמת בהכרח שיתגלה) והנ"ל אמר שהוא מתחרט שהוא ביזה את הצדיק, אבל הרב שליט"א אמר לו אדרבא כל גל של בזיונות פותח לי המון שכל ודעת בלימוד התורה הק' קצוה"ח וכו' וכו'.

הצה"ק ר' אהרן צבי רומפלער זצוק"ל - מוחה על כבוד הצדיק - ומה שהרב שליט"א אמר על זה

ג' אלפים-כ"ד) כידוע כשהתחילו הרדיפות הנוראות מצד שלטון הרשע בשנת תשע"ג ובזיו וחירופו את הצדיק באופן איום ונורא בכל כלי התשקורת יצא הגה"ק הנ"ל במחאה עצומה וכתב מכתב מחאה באריכות כמו שפורסם כבר כמה פעמים - וכשאמרו זאת להרב שליט"א וחשבו שזה יהנה את הצדיק שישנם צדיקים שמוחים על כבודו, אבל הרב שליט"א נענה בצער "מה הוא רוצה ממני", (באמת הצדיק ר' אהרן צבי זצוק"ל זכה להיות מהראשונים שייצאו בגלוי להגן על כבוד הצדיק ואשרי לו ואין ספק שזה רצון השי"ת אבל מצד שני הרב שליט"א חפץ בבזיונות להמתקת הדינים מכלל ישראל).

אחד מגדולי האדמו"רים בדורינו שליט"א

ג' אלפים-כ"ה) וכבר פורסם מה שאמר אחד מגדולי האדמו"רים לשנים מאנשי הצדיק שביקשו ממנו שיתפלל על הרב שליט"א (זה היה כשהרב שליט"א היה במאסר כשנתיים ה"י) "הרב שליט"א קיבל ע"ע לכפר על כל עוונות הדור" - וזה ממש נורא ואיום כמה אנו צריכים להתפלל על הצדיק שכבר לא יסבול שום צער וכמ"ש "הוא מחולל מפשעינו" ושנזכה לחזור בתשובה שלימה ולזכות לגאולה ברחמים בקרוב אמן.

הצדיק נותן כסף לאחר שסטר לו בפני תלמידיו

ג' אלפים-כ"ו) סיפור זה סיפר הרד"ח ר' נחמן הורביץ ה"י מה שהיה פעם כשהרב שליט"א הלך עם קבוצה מתלמידיו ברחוב והגיע מיישהו ונתן לרב שליט"א סטירה חזקה על הלחי ה"י וכמובן התלמידים הזדעזעו מזה - אבל הרב שליט"א תיכף הוציא שטר של מאה דולר מהכיס ונתן להנ"ל ואמר לו יש לי בכיס עוד מאה דולר אם אתה נותן סטירה תקבל עוד מאה דולר, זה סיפור נורא נוראות לאיזה מדרגות הצדיק זכה להגיע וכמו שכתוב "והאיש משה עניו" פירש"י שפל וסבלן.

הבזיונות והצער הנורא שמונעים ממנו להגיע לאומן - והשתיקה ששותק באופן שא"א לשער

ג' אלפים-כ"ז) ובפרט הייסורים הנוראים שהרב שליט"א סובל בשנים האחרונות מזה שנמנע ממנו להשתתף בקיבוץ הק' בר"ה באומן שזה צער נורא ואיום אצל הרב שליט"א ואמר שכל הבזיונות שמבזים אותו זה לא מגיע לבזיון הזה שנמנע ממנו להגיע לאומן בר"ה.

אחרי שבועיים טלטולים בדרכים והגבול סגור והצדיק מקבל זאת בשמחה

ג' אלפים-כ"ח) וכפי שמספרים הגבאים שנלוו לרב שליט"א במסע הקודש לפני ראש השנה שהרב שליט"א כבר יצא מביתו אז בכוונה להיות סמוך לגבול אוקראינה עד שיסדרו הענינים לפתוח הדרך שיוכל להכנס למדינת אוקראינה - והצדיק הוא מלא בכיסופין ובהשתוקקות להיות על הציון הקדוש בר"ה - וכשהגיעו לגבול הרב שליט"א אמר תיקון הכללי כמה פעמים - אבל מגיעה התשובה שאי אפשר להכנס, ואי אפשר לשער הצער הנורא לצריק ולמלחים אותו אבל הרב שליט"א אינו מתרעם ח"ו ואפילו שנמנע ממנו לחזור לאה"ק מחמת קוצר הזמן עד כניסת החג - והרב שליט"א נענה ואמר כבר מאות בשנים הצדיקים שבקרוב מחכים שנהיה אצלם בראש השנה ובפרט הרמ"א הק' זי"ע ועכ"פא שהרב שליט"א הוא מצאצאיו - והרב שליט"א מתחזק בשמחה עצומה ונוסעים לקראקא.

השי"ת מכין הכל עבור הצדיק באופן פלא

ג' אלפים-כ"ט) והפלא העצום שהרב שליט"א היה מוכן לעשות את החג הקדוש בקראקא אפי' שלפי דרך הטבע לא הכינו כלום וחזן ממיץ ענבים ושופר - אבל השי"ת הכין כבר עבור הצדיק ושלח יהודי יקר בשם ר' אברהם זולדן הי"ו שיש לו הכנסת אורחים בקראקא והכין הכל כיד המלך בשמחה עצומה וזכה לקיים הכנסת אורחים בהידור רב עבור הצדיק ומלויו והרב שליט"א אמר לו אתה אברהם אבינו של הדור.

ברכת המזון בהתלהבות שלא ראה אף פעם

ג' אלפים-ל') סיפר הרה"ח ר' ש. ש. הי"ו כשהגיע פעם ראשונה לשיבה הק' בסעודת רעוא דרעוין בעיר העתיקה והרב שליט"א אמר דברי תורה שעה ארוכה ואח"כ בירכו בהמ"ז והוא רואה שכולם מברכים ברהמ"ז במתינות ובצעקות בהתלהבות עצום שלא ראה זאת.

שאלת את האורים ותומים שבדור - ואתה עוד מסתפק?

(ליום היארצייט של הצה"ק ר' אהרן צבי רומפלער זצ"ל)

ג' אלפים-ל"א) סיפור זה היה עם בחור שהציעו לו שידוך אבל היה במשפחה מישוהו שהיה לו איזה מחלה וחששו שזה חלילה יעבור לילדים והגיע לשאול את מורינו הרב שליט"א - והצדיק אמר שאין מה לחשוש - והשי"ת יעזור - והנ"ל בדרך חזרה עבר מביתו של הצה"ק ר' אהרן צבי רומפלער זצוק"ל - ונכנס ג"כ לשאול את השאלה הזו והצדיק הנ"ל אמר לו שצריך להתיישב בדבר ויענה לו תשובה, והבחור הנ"ל אמר שהרב שליט"א אמר לו שאין צריך לחשוש וכששמע ר' אהרן צבי זצ"ל זאת התלהב ואמר שאלת את האורים ותומים שבדור ואתה שואל אותי?

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומורינו הקדוש והנורא הנחל גובע מקור חכמה זי"ע ועכ"ל ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ח"ו

הצה"ק ר' יחזקאל שרגא לפשיין הלברשטאם זצוק"ל - האדמו"ר מסטראפקוב

(ליום היארצייט - ו' כסלו)

חינך את בנו להשמיד תמונות תועבה

הצדיק הזה היה לוחם בעד הקדושה בלי שום פחד, והיה הולך לקרוע כל מיני תמונות תועבה שהיה מודבק ברחובות, והיה לוקח את בנו (הוא האדמו"ר מסטראפקוב שליט"א), ופעם ראו אותו שהרכיב את בנו על כתפיו כדי להגיע לאיזה תמונה שהיה מודבק בגובה כדי לקרוע התמונה, ולא היה מתפעל מהמשטרה שרדפו אותו על פעולות אלו, אשרי לו.

הגליון מוקדש

לע"נ ר' יוסף יצחק ב"ר יחיאל זצ"ל.

לע"נ רבקה בת בודם ז"ל.

לע"נ האשה הצדקנית ליבא ב"ר אליעזר הלוי ע"ה.

לע"נ ר' שלום בן ר' יוסף יצחק זצ"ל / להצלחת ר' אלתר חיים בן ליבא נ"י

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'

יו"ל ע"י מכון "שפי"ר אמר נחמני" דחסידי ברסלב עיר העתיקה ירושלים תובכ"א

אפשר להשיג את הגליון בחנות ספרים ותשמישי קדושה בעין יעקב מול השיטבלאך במאה שערים